

Geachte lezer,

Mobiliteit is heden uitgegroeid tot een belangrijk aandachtspunt. Om deze te vrijwaren stellen de Vlaamse gemeenten en steden hun mobiliteitsplannen op. Hierbij heeft men niet enkel oog voor de verkeersveiligheid, maar vooral ook aandacht voor de verbetering van de verkeersleefbaarheid. Deze verkeersleefbaarheid kan alleen maar bevorderd worden door in de woonkernen extra aandacht te hebben voor de zachte weggebruikers, zoals de fietser er ook een is.

In 2002 werd de eerste versie van het vademecum fietsvoorzieningen boven de doopvont gehouden. Deze publicatie bleek een succes gezien de publieke belangstelling die we bijna dagelijks krijgen. Deze belangstelling uitte zich in het positieve gevolg dat er enkele belangrijke opbouwende suggesties werden geformuleerd. Deze werden nader onderzocht en na overleg in de vernieuwde versie opgenomen.

Deze suggesties leidden tot enkele fundamentele aanpassingen, zoals de aanpassing van de aanbevolen minimumbreedte van een fietspad naar 1,75 m in plaats van 1,50 m. Tevens werd de signalisatie op kruispunten voor de fietser ook aangepast. We willen meer duidelijkheid brengen en duidelijker aangeven waar de fietser geen voorrang heeft. Dit door te sleutelen aan de leesbaarheid van deze inrichtingen. Deze leesbaarheid uit zich in het spontaan aanvoelen welk “verkeersgedrag” er wordt verlangd van de verschillende weggebruikers op en aan het kruispunt. Wat de fietser betreft is het vooral de bedoeling aan de fietser zelf duidelijk te maken waar of wanneer het gevaarlijker is.

Deze versie kan men enkel verkrijgen in digitale versie op cd of men kan alles kosteloos “downloaden” van deze website. Dit gebeurde uit financiële, praktische en uiteraard ook uit ecologische overwegingen.

Wij hopen dat dit vernieuwde vademecum u als handleiding kan bijstaan bij het uitwerken van voorzieningen voor de fietsers, wat alleen maar kan bijdragen tot meer veiligheid voor deze zachte weggebruikers.